

θρίδακες; Ὀβολοῦ, ἐν οὗτω τύχη. Ἄν οὖν τις
 προῖεμενος τὸν ὀβολόν, λάβῃ θρίδακας, σὺ δὲ
 μὴ προῖεμενος, μὴ λάβῃς, μὴ οἴου ἕλαπτον ἔχειν
 τοῦ λαβόντος· ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἔχει θρίδακας,
 οὕτω σὺ τὸν ὀβολόν, ὃν οὐκ ἔδωκας. τὸν αὐτὸν 4
 δὴ τρόπον καὶ ἐνταῦθα. σὺ παρεκλήθης ἐφ'
 ἰστιασίν τινος; σὺ γὰρ ἔδωκας τῷ καλαυτί, ἔσου
 πωλεῖται τὸ δέσπνον· ἐπαίνου δ' αὐτὸ πωλεῖ,
 θραυσείας πωλεῖ. δὲς οὖν τὸ διαφέρειν, εἰ σοι
 λυσιτελεῖ, ἔσου πωλεῖται. εἰ δὲ κακῆνας θέλεις
 μὴ προῖσθαι, καὶ ταῦτα λαμβάνειν, ἀπληστος εἶ
 καὶ ἀβέλτερος. οὐδὲν οὖν ἔχεις ἀντὶ τοῦ δέσπνου; 5
 ἔχας μὲν οὖν, τὸ μὴ ἐπαινέσαι τούτον, ὃν οὐκ
 ἤθελες· τὸ μὴ ἀνασχέσθαι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς εἰσόδου.

ΚΕΦ.

3. Bis. pro proiēmenos, proiēmentos scribo cum Heyn. & Vill.
 ἕλαπτον ἔχειν. ἔχειν ἕλαπτον ed. Meib. ἕλαπτον ἔχειν ed.
 Vill. τὸν ὀβολόν, ἐν οὗτω ἔδωκας. Placet ὡς οὐ ἔδωκας,
 quod habent nonnulli. vbi ὀβολός vbi ἔδωκας absque ὄν
 ed. Meib. 4. καὶ ἐνταῦθα. ἐνταῦθα ed. Meib. & Heyn.
 ἔσου πωλεῖται τὸ δέσπνον· πόσον πωλεῖται τ. δ. ed. Heyn.
 ἔσου πωλεῖ τὸ δ. scribo cum Vill. δὲς οὖν τὸ διαφ. Omittunt
 nonnulli οὖν, percommode. διαφέρειν. διαφορὸν scribo. 5. αὐ-

quanti vaneunt lactucæ? dedisti quanti cœna vœnit:
 Obolo fortasse. Si quis igli- atqui laude eam vendit,
 tur dato obolo, lactucas ministerio vendit, da igli-
 acceperit; tu autem pretio tur pretium, si e re tuâ
 non numerato, non acce- est, quanti vœnit. quod si
 peris, haud minus eo qui nec illa vis præstare, &
 accepit te habere. putes; hæc accipere, inexplebilis
 ut enim ille lactucas ha- es & stolidus. nihil igitur
 bet, sic tu obolum quem cœnæ vice habes? immo
 non dedisti, ad eundem habes; quod non laudaris
 modum & hic se res habet, quem volebas; quod in
 ad convivium alicujus non ingressu ejus insolentiam non
 es vocatus? neque enim toleraris.

CAP.

Κ Ε Φ. κ'.

Τὸ βούλημα τῆς φύσεως καταμαθεῖν ἔστιν, ἔξ
 ὧν οὐ διαφερόμεθα πρὸς ἀλλήλους. οἷον, ὅταν
 τοῦ γείτονος παιδάριον κατεάξῃ τὸ ποτήριον, ἢ
 ἄλλο τι, πρόχειρόν ἐστιν εὐθὺς λέγειν, ὅτι
 τῶν γινόμενων ἔστιν. ἴσθι, οὖν, ὅτι ὅταν καὶ τὸ
 σὸν κατεαγῇ, τοιοῦτον ἐνκαί σε δεῖ, ὅποιον ὄτε
 καὶ τὸ τοῦ ἄλλου κατεάγῃ. οὕτω μετατίθει
 καὶ ἐπὶ τὰ μείζονα. τέκνον ἄλλου τέθνηκεν, ἢ
 γυνή; οὐδεὶς ἔστιν ὃς οὐκ ἂν εἴποι, ὅτι ἀνθρώ-
 πινον. ἀλλ' ὅταν τὸ αὐτοῦ, τινος, ἀποθάγῃ, εὐ-
 θὺς,

τοῦ ἐπὶ τῆς αἰσόδου. αὐτὰ τῶν ἐπὶ τῆς αἰσόδου scribo. τῶν
 αὐτοῦ, τῶν ἐπὶ τῆς αἰσόδου παροισίων. ed. Villebr.

CAP. XXVI. οὐ διαφερ. πρὸς ἀλλήλους. Verba πρὸς ἀλλήλους
 abjecit Mill. ὅταν τοῦ γείτονος παιδάριον. Sic & Vill.
 ὅταν τοῦ γείτονος ἄλλο παιδ. ed. Meib. ὅταν τοῦ ἄλλου
 παιδ. ed. Heyn. Ego probavi ὅταν ἄλλου παιδάριον. ἢ ἄλλο
 τι. Deleo hac verba cum Meib. & Heyn. πρόχειρόν ἐστιν.
 Deleo verbum ἔστιν. τὸ σὸν κατεαγῇ. Perpetua κατεάγῃ
 ed. Vill. τὸ τοῦ ἄλλου κατεαγῃ. Mendose cum subscripto
 ἰοτα κατεαγῃ expressum erat in Vroniano exemplo. Perpe-
 ram. h. l. κατεαγῃ ed. Vill. ὅτι ἀνθρώπινον. Nonnulli δέοιτι
 ἀνθρ. τὸ αὐτοῦ τινος. τὸ αὐτοῦ τινος scribo.

CAP. XXVI. (Ed. Wolf, C. 33.)

Natura consilium ex iis
 rebus, de quibus nulla in-
 ter nos controversia est,
 cognosci potest: exempli
 gratia; si vicini puer po-
 culum aut aliud quid fre-
 gesit, promptum statim
 est dicere, Ex iis hoc est
 quæ fiunt scito igitur,

cum & tuum fractum fue-
 rit, talem te esse oportere,
 qualis eras cum alterius
 frangeretur. sic illa ad ma-
 jora transfer. alterius ob-
 it filius, aut uxor? nemo
 est, quin dicat, Humanum
 est: at cum suus ejusque
 obiit, statim, Hei mihi,
 me

Θὺς, Ὄμοι, τάλας ἐγώ! ἐχρῆν δὲ μεμνησθαι,
τί πάσχουμεν, περὶ ἄλλων αὐτὸ ἀκούσαντες.

Κ Ε Φ. κζ.

Ὡς περ σκοπὸς πρὸς τὸ ἀποτυχῆν οὐ τίθεται,
οὕτως οὐδὲ κακοῦ φύσις ἐν κόσμῳ γίνεται.

Κ Ε Φ. κη.

Εἰ μὲν τὸ δῶμά σου ἐπιτρέπε τίς τῷ ἀπαντή-
σαντι, ἤσανάκτεῖς ἂν· ὅτι δὲ σὺ τὴν γνώμην
τὴν σεαυτοῦ ἐπιτρέπεις τῷ τυχόντι, ἵνα, ἐὰν
λοιδορησῶνταί σοι, ταραχθῆς ἐκείνη, καὶ συγχυθῆς,
οὐκ ἀσχύνη τούτου ἔνεκα;

Κ Ε Φ.

αὐτὸ ἀκούσαντες. Tempore καὶ ed. Vill.

CAP. XXVII. πρὸς τὸ ἀποτυχῆν οὐ τίθεται. Alii οὐ τίθεται
πρὸς τὸ ἀποτ.

CAP. XXVIII. ἐπιτρέπε τίς, τίς ἐπέτρεπε scribo. ἀπαντήσαντι-
σπαντήσαντες ed. Vill. Extrema verba, τῷ τυχόντι ἕνεκα, ad
sequens Caput tetulit Villebr. cum Maib.

me miseram! Meminisse affecti sumus, cum de aliis
autem oportebat, quomodo idem audimus.

CAP. XXVII. (Ed. Wolf. C. 34.)

Quemadmodum aberrandi causa scopus non ponitur; sic nec malis naturam mundum
do existit.

CAP. XXVIII. (Ed. Wolf. Contin. C. 34.)

Siquidem corpus tuum ali-
quis obvio cuique conce-
deret; indignareris: at quod
mentem tuam cuivis con-
cedis, ut, cum convitiatur
tibi, hæc turbetur, ac
confundatur, non te hæc
de causa pudet?

CAP.